

ΕΛΛΑΔΑ, ΜΙΑ «ΧΑΛΑΣΜΕΝΗ» ΧΩΡΑ, ΣΕ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

Μάνος Οικονομίδης

(Δημοσιογράφος, Σύμβουλος στρατηγικής και επικοινωνίας)

Copyright: <http://ysterografa.gr/profile/oikonomidis/> - Publication at RIEAS web site (www.rieas) on 21 August 2016

Note: Το άρθρο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "Αξία", το Σάββατο 20 Αυγούστου 2016

Ο πρόλογος της επίλυσης ενός προβλήματος, βρίσκεται σχεδόν πάντα στην παραδοχή της ύπαρξης του προβλήματος αυτού. Μαζί με περίσσειμα γενναιότητας και ειλικρίνειας, για τους λόγους που δημιούργησαν εξ αρχής το πρόβλημα, ώστε η «συνταγή» για την ανάρρωση να έχει περισσότερο άμεσα, και κυρίως περισσότερο μόνιμα αποτελέσματα.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν από τα βασικά. Από τη διαπίστωση. Η Ελλάδα είναι μια «χαλασμένη» χώρα. Μια χώρα που για σειρά πολλών ετών έζησε πάνω από τις δυνατότητές της, αποπροσανατολισμένη ως προς το ποιές ήταν πραγματικά οι δυνατότητες αυτές.

Από γενιά σε γενιά, κυρίως στα χρόνια της Μεταπολίτευσης, δηλαδή τα μόνα με εμφανή πολιτική ομαλότητα, μάθαμε να ζούμε με μύθους. Να καλλιεργούμε μύθους. Και να τρεφόμαστε από αυτούς.

Σε πείσμα της σκανδαλιστικής προσκόλλησής μας σε ένα αντικειμενικά θαυμαστό παρελθόν, δεν πήραμε κανένα σχετικό μάθημα. Το μέτρο για παράδειγμα, η σύνεση, η συγκρότηση ρεαλισμού που κυριαρχούσαν στις διδαχές του ιστορικού πολιτισμού μας, μοιάζουν έννοιες ξένες και άγνωστες, αν όχι... επιθετικές για τη σημερινή Ελλάδα.

Και κάπως έτσι φτάσαμε στην κρίση. Στη βαθιά, σύνθετη και πολυεπίπεδη κρίση των τελευταίων ετών. Αρνούμενοι να διορθώσουμε εγκαίρως την πορεία μας. Αρνούμενοι να αλλάξουμε.

Ακόμη όμως και σήμερα, με τις δραματικές επιπτώσεις της κρίσης να καλπάζουν, αδυνατούμε να αγκαλιάσουμε το μέτρο και τη σύνεση. Δυσκολεύομαστε να πάμε

παρακάτω. Μοιάζουμε να κάνουμε σημειωτόν, αν όχι να περιστρεφόμεστε γύρω από την ουρά μας.

Η σημερινή Ελλάδα βρίσκεται σε κρίση επειδή διαθέτει πλεόνασμα ανικάνων με δικαίωμα υπογραφής για τη ζωή μας. Όχι μόνο στην πολιτική, αν και εκεί ο συνωστισμός ανεπάρκειας είναι σκανδαλώδης, πιθανότατα χωρίς ιστορικό προηγούμενο για τη χώρα που γέννησε τη Δημοκρατία.

Το έχουμε ξαναπεί άλλωστε. Ζούμε στην εποχή όπου, κάθε Βουλή είναι χειρότερη από την προηγούμενη. Με ένα πολιτικό σύστημα από το κάτω ράφι, προορισμένο να μας βασανίζει, αντί να προσφέρει λύσεις και να εμπνέει. Να παρακινεί. Να καθοδηγεί.

Η Ελλάδα είναι σήμερα μια «χαλασμένη» χώρα. Σε όλα τα επίπεδα. Ακόμη και στην πάντα δύσκολη σχέση του καθενός... με τον εαυτό του. Λείπει το κίνητρο. Λείπει η διάθεση. Λείπει «η δύναμη μέσα μας».

Οι χώρες φυσικά δεν μένουν... δια βίου «χαλασμένες». Για να διορθώσουμε ωστόσο το κακό, πρέπει κάποια στιγμή να αλλάξουμε. Και να απαιτήσουμε εθνική ηγεσία. Όχι... με γονική παροχή λόγω κληρονομικών δικαιωμάτων. Ούτε με... απευθείας ανάθεση, στο πλαίσιο της οικονομικής ισχύος συγκεκριμένων συμφερόντων.

Στην εποχή των social media, εκεί όπου αφιltrάριστα μπορεί να αποκαλύψει κανείς όσα κρύβει μέσα του, δηλαδή και τα... άσχημα, έχουμε μια μοναδική ευκαιρία για μια εξέγερση αυτοδιάθεσης. Χωρίς κανέναν πάνω από το κεφάλι μας.

Φτάνει να αρχίσουμε να κοιτάζουμε γύρω μας, πίσω και μπροστά μας, και να μην συμβιβάζομαστε με το χειρότερο. Με όλους αυτούς τους «χειρότερους» που χάλασαν τη ζωή μας. Που τσαλάκωσαν το μέλλον μας. Που αμφισβητούν την ίδια τη φυσική εξέλιξη της προόδου.

Τότε, και μόνο τότε, θα γίνουμε η αλλαγή που (θα έπρεπε να) θέλουμε να δούμε. Και αφού αλλάξουμε, εμείς, στη συνέχεια θα αλλάξουμε και την Ελλάδα. Με λίγα λόγια, θα αλλάξουμε το μέλλον.